

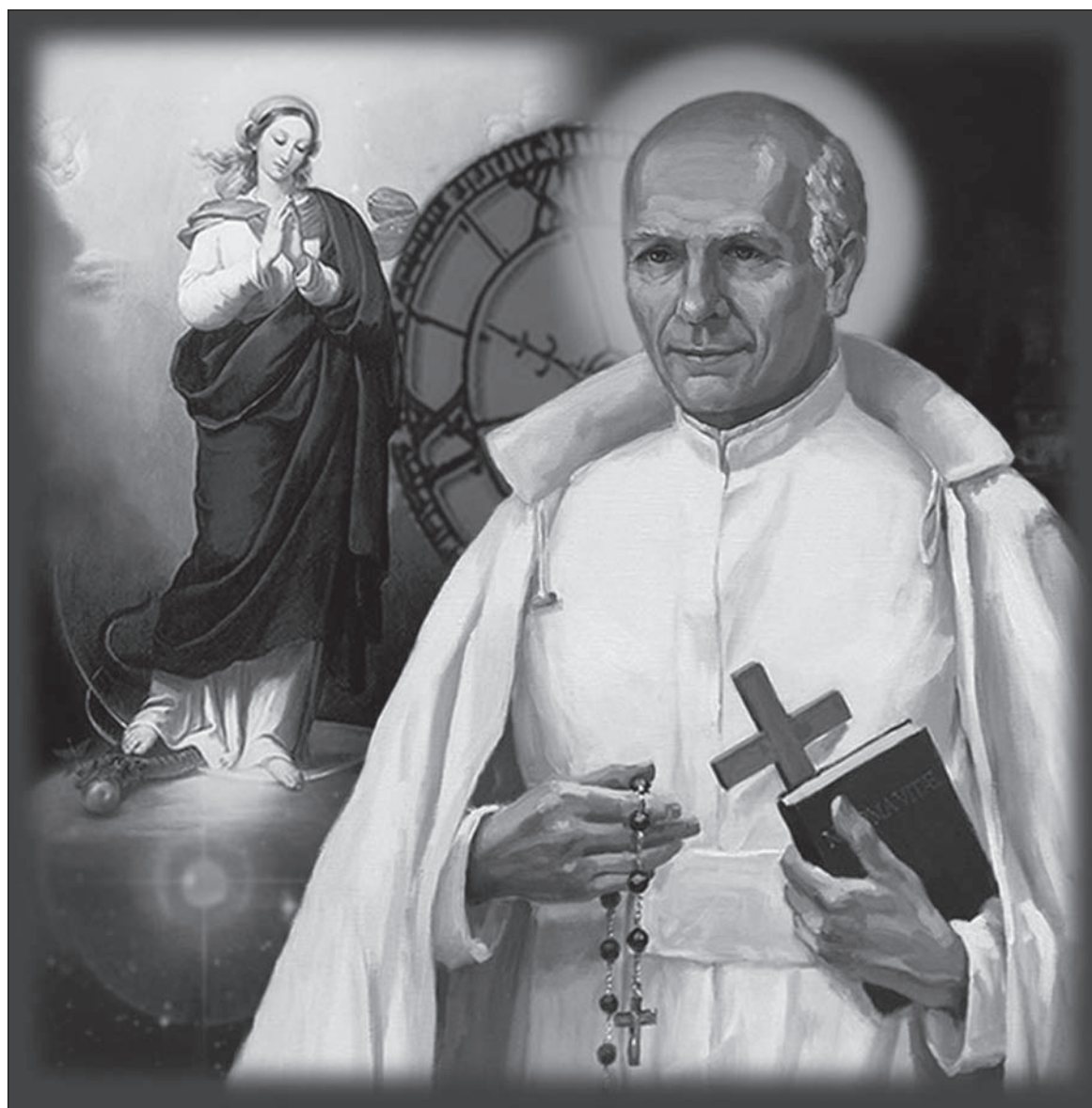

TYGODNIK SALWATORSKI

12.06.2016 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 24 (1121) ● Rok 23

ROK 2016 ROKIEM MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Nowy Polski Święty

Watykan 5 czerwca 2016

W numerze:

- Kanonizacja założyciela Zakonu Księży Marianów •
- Święty Andrzej Bobola - powrót do Polski • Prace remontowe na cmentarzu •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nacz.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyński

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Krzysztof[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Krzysztof, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

W tym numerze wyjątkowo przedstawiamy trzech świętych. Dwóch z nich to nasi rodacy, Polacy z Małopolski. Miejsca ich urodzin: sądeckie Podegrodzie i leżącą nieopodal Sanoka Strachocinę dzieli niewiele ponad 100 kilometrów. Obydwu przyszło żyć i działać w XVII wieku, który zapisał się w naszej historii krwawymi wojnami ze Szwedami, Kozakami, Rosją, Tatarami i Turkami. Nie bez wpływu na ich przebieg miały także prześladowania religijne, których ofiarą padł Święty Andrzej Bobola.

W tym wieku miały też miejsce inne wydarzenia ważne dla naszego narodu: cudowna obrona Częstochowy i śluby lwowskie Króla Jana Kazimierza złożone 1 kwietnia 1665 roku w Katedrze Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny przed obrazem Matki Bożej Łaskawej. Król oddał nasz kraj w opiekę Matki Bożej nazywając ją Królową Korony Polskie. Autorem tekstu królewskiego ślubowania był Andrzej Bobola, późniejszy święty męczennik.

Kanonizowany w ubiegłą niedzielą w Rzymie Święty Stanisław od Jezusa i Maryi w 1670 roku opuszcza zakon pijarów z zamiarem założenia zakonu księży Marianów. Pierwszy polski męski zakon powstaje trzy lata później.

Dalsze losy ich dzieła i kultu w przedziwny sposób splatają się z historią naszej ojczyzny. Ciało Świętego Andrzeja zapomniane, porzucone przebywa niezwykłą drogą do kanonizacji w Rzymie i tryumfalnego powrotu do Polski. Dziś jest jednym z czterech patronów Polski, patronem Sanktuarium Narodowego, w którym znajduje się jego ciało, Instytutu Teologicznego „Bobolanum” i wielu parafii w kraju i za granicą.

Marianie w XVIII wieku poza Polską mieli swoje domy zakonne w Rzymie, na Litwie i w Portugalii. Burzliwa historia Europy i rozbiory Polski, kasaty zakonów, zsyłki na Sybir zniszczyły ich niemal całkowicie. W 1909 roku był to zaledwie jeden zakonnik i dom zakonny w Mariampolu na Litwie. Uratowania zakonu i jego odnowienia podjął się wychowanek parafii w Mariampolu, Litwin ksiądz Jerzy Matulaitis-Matulewicz.

Dzieło Świętego Stanisława od Jezusa i Maryi to dziś Dom Generalny w Rzymie, 21 domów zakonnych w Polsce i obecność w 19 krajach, na wszystkich kontynentach.

Marianie utworzyli liczne sanktuaria maryjne, w tym najbardziej chyba w Polsce znane Sanktuarium w Licheniu, prowadzą szeroką działalność duszpasterską, edukacyjną i charytatywną.

Życie i działalność znanego i popularnego Świętego Antoniego Padewskiego patronującego wielu sprawom, najbardziej znanego, jako „pomocnika” w poszukiwaniach rzeczy zagubionych przypomina Pani Emilia Mendel.

W numerze przedstawiamy także informacje o zakończonych pracach przy renowacji ogrodzenia cmentarza salwatorskiego.

Wszystkich czytelników zapraszamy na dzisiejsze, coroczne spotkanie na Parafialnym Festynie Rodzinnym.

Andrzej Skrzyński
Redaktor prowadzący

Kanonizacja założyciela zakonu księży Marianów - ojciec Stanisław od Jezusa i Maryi Papczyński

Watykan, 5 czerwca 2016.

Święty Stanisław od Jezusa i Maryi urodził się 18 maja 1631 roku w Podegrodziu na sądeczyźnie. Był synem kowala, który pełnił także funkcję sołtysa. Naukę pobierał w Podegrodziu, Nowym Sączu, Jarosławiu, kolegium pijarów w Podolińcu, kolegium jezuitów we Lwowie oraz Rawie Mazowieckiej. Zdobył gruntowne wykształcenie ogólne i filozoficzne. Po jego zakończeniu 2 lipca 1654 roku wstąpił do zakonu pijarów w Podolińcu.

Śluby zakonne złożył 22 lipca 1656 jako pierwszy Polak w zgromadzeniu. Przyjął imię Stanisław od Jezusa i Maryi. Święcenia kapłańskie otrzymał 12 marca 1661 roku.

Po święceniach wykładał w Kolegium w Warszawie. Posługiwał się opracowanym przez siebie podręcznikiem „Zwiastun Królowej sztuk” świadczącym o jego talentach wychowawczych, patriotyzmie oraz czci dla Niepokalanej. Był cenionym kaznodzieją i spowiednikiem. Wśród jego penitentów byli nuncjusz papieski Antoni Pignatelli, późniejszy papież Innocenty XII oraz późniejszy król Jan III Sobieski. W latach 1663-1667 kieruje Bractwem Matki Bożej Łaskawej. W grudniu 1670 roku na skutek długotrwałego konfliktu z przełożonym, występuje z zakonu pijarów i staje się kapłanem diecezjalnym.

Składa wówczas deklarację oddania się Wszechmogącemu i Najświętszej Maryi Pannie, życia w czystości oraz zobowiązuje się „służyć do końca w Stowarzyszeniu Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia, które z łaską Bożą pragnę założyć”. Była to jednoznaczna deklaracja i program dalszego życia. Pomoc w jego realizacji znajduje u biskupa Stefana Wierzbowskiego. Za jego pośrednictwem trafia, jako kapelan na dwór Jakuba Karskiego do Luboczy koło Nowego Miasta nad Pilicą. Tam za zgodą biskupa i nuncjusza papieskiego w czasie oktawy Narodzenia Najświętszej Maryi Panny wkłada biały habit. Ceremonia ta odbyła się w kaplicy przed ołtarzem, w którym znajdował się obraz Matki Bożej Niepokalanie Poczętej otrzymany przez Karskich w Rzymie, jako dar od papieża Urbana VIII. Obraz ten słynący wieloma łaskami znalazł się później w kościele Marianów w Puszczy Korabiewskiej. Podczas pobytu na dworze w Luboczy powstają dwa ważne dzieła:

– „Mistyczna Świątynia Boża” to podręcznik ascetyczny napisany przede wszystkim dla ludzi świeckich. Świątynią tą jest dusza ludzka. Autor omawia na przykładach władze duchowe człowieka i pomoce w realizacji doskonałości chrześcijańskiej.

– „Reguła Życia” to reguła zakonna napisana z myślą o zgromadzeniu marianów.

W Puszczy Korabiewskiej niedaleko od Luboczy znajdowała się w tym czasie pustelnia, w której przebywali weterani wojenni pod kierownictwem Stanisława Krajewskiego. Do niego udał się ksiądz Papczyński i przedstawił swój pomysł założenia klasztoru. Krajewski przyjął propozycję,

oddał się wraz z jednym ze swych towarzyszy pod jego zwierzchnictwo oraz przekazał na ten cel swoją posiadłość.

30 września 1673 roku Ksiądz Papczyński opuszcza Luboczę i udaje się do pustelni. Niedługo później wizytuje ją biskup Stanisław Święcicki. Zobowiązuje pustelników do przestrzegania postanowień Reguły oraz dołączonych do niej zaleceń.

Akt biskupa wizytatora z dnia 24 października 1673 roku jest uważany za początek zgromadzenia. Jego zadaniami miało być szerzenie kultu Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny oraz niesienie pomocy душom cierpiącym w czyśćcu szczególnie poległych w wojnach i zmarłych od zarazy poprzez codzienne odmawianie różańca i oficjum żałobnego. Trzeba pamiętać, że lata życia ojca Papczyńskiego to okres krwawych wojen na terenie Polski. Walki wewnętrzne, najazd szwedzki, powstanie Chmielnickiego, najazdy tatarskie, wojna z Turcją okupione były tysiącami ofiar. Poza tym Marianie prowadzili działalność duszpasterską pomagając proboszczom w katechizacji, głosząc kazania i spowiadając.

Dalszy rozwój zgromadzenia związany jest znowu z biskupem poznańskim Stefanem Wierzbowskim, który w 1666 roku został właścicielem wsi Góra koło Warszawy. Zakłada tam „Święte Miasto Mazowsza”, przygotowuje dla niego projekt urbanistyczny, nazywa go Nową Jerozolimą i w 1670 roku uzyskuje dla niego prawa miejskie. Do wielu wybudowanych tam kaplic i kościołów sprowadza zgromadzenia zakonne. W 1677 roku powierza Marianom kościół Wieczery Pańskiej wraz z Klasztorem i 21 kwietnia 1679 roku eryguje gromadzenie.

W tym samym roku ma miejsce inne ważne dla zakonu wydarzenie: Jan III Sobieski dokumentem potwierdza nadane zakonowi przywileje, poszerza posiadłości w Puszczy, przejmuje pod swoją opiekę, gwarantuje spokój i nie naruszalność oraz wyraża życzenie, aby rozszerzyło swoją

Tablica pamiątkowa na budynku kolegium pijarskiego w Podolińcu- (dziś na Słowacji) fot. A. Skrzyński.

działalność w innych miejscach królestwa. W 1699 roku na prośbę ojca Papczyńskiego papież Innocenty XII zatwierdza Marianów, jako zakon apostolski wyjęty spod władzy biskupów. Ukoronowaniem procesu tworzenia tego pierwszego w dziejach Polski klasztoru męskiego jest uroczyste ślubowanie, jakie na ręce nuncjusza papieskiego składa ojciec Papczyński 6 czerwca 1701 roku a następnie przyjmuje je od swoich współbraci. Niedługo po tym, 17 września 1701 roku umiera w opinii świętości.

Zostaje pochowany w Górze Kalwarii w kościele Wierzy Pańskiej.

Jego asceza, działalność duszpasterska i nauczycielska poparta głęboką wiedzą filozoficzną i teologiczną spowodowały, że był uznawany za jednego z najwybitniejszych ludzi swojej epoki. W oczach wielu współczesnych uchodził także za cudotwórcę. Starania o jego beatyfikację rozpoczęto w 1767 roku, ale warto pamiętać, że już w 1764 roku Sejm Koronacyjny Rzeczypospolitej zwrócił się do Stolicy Apostolskiej z prośbą o beatyfikację ojca Stanisława od Jezusa i Maryi Papczyńskiego. Rozbiory, carska kasata klasztorów i problemy z kontaktami ze Stolicą Apostolską przerwały

proces beatyfikacyjny aż do 1923 roku, kiedy Kapituła Generalnej podjęła starania o wszczęcie procesu beatyfikacyjnego.

W 1952 roku Rada Generalna Zgromadzenia Księżów Marianów wyznaczyła postulatora, który zajął się kontynuacją sprawy beatyfikacji. W wyniku tych starań 16 grudnia 2006 roku Benedykt XVI potwierdza dekret Kongregacji Spraw Świętych uznający cud i 16 września 2007 roku w Licheniu, w jego imieniu, Kardynał Tarcisio Bertone dokonuje beatyfikacji.

Proces kanonizacyjny zapoczątkowany został w 2012 roku w Elku gdzie miał miejsce domniemany cud. Został on ostatecznie potwierdzony decyzją Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych z dnia 22 stycznia 2016 roku.

Kanonizacja Świętego Stanisława od Jezusa i Maryi odbyła się 5 czerwca w Watykanie.

Święty Stanisław uznawany jest za patrona dzieci poczętych, obrońców życia i małżonków pragnących potomstwa.

Andrzej Skrzyński

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ z dnia 31 marca 2011 dla uczczenia postaci i dokonań Błogosławionego Ojca Stanisława Papczyńskiego

Senat Rzeczypospolitej polskiej oddaje Hołd Ojcu Stanisławowi Papczyńskiemu, wybitnemu kapłanowi, teologowi, współtwórcy polskiej szkoły duchowości, patriocie, kaznodziei, założycielowi Zgromadzenia Księżów Marianów – pierwszego polskiego zakonu męskiego(....).

Ojcu Stanisławowi Papczyńskiemu zawdzięczamy wiele aktualnych wciąż ocen, opinii i wskazań. Pisał, że „człowiek bez miłości jest cieniem bez słońca, ciałem bez duszy, po prostu niczym(...) miłość jest duszą, światłem, życiem zakonów oraz każdej ludzkiej społeczności”. Nauczał też między innymi: „...nie ma nic wspanialszego pod słońcem, nic wznioślejszego, nic cenniejszego nad polską wolność”; „Nie zapominają, bowiem, o najwspanialsza wśród najwspanialszych krajów Rzeczypospolita, nie zapominają twoi wrogowie o tym, że pozycja, integralność i w ogóle ocalenie twoje spoczywa na barkach dzielnych obrońców twojej wolności”; „Na pomniki wiecznej pamięci(...) zasługują sobie ci, którzy dla ocalenia ojczyzny oddają swe życie, im też słuszenie należy się niewiódzący wieniec chwały”; „Najchwalebniejszą rzeczą umysłu szlachetnego jest poświęcenie sprawom publicznym swego majątku i życia”; „Wszyscy, którzy marzą o zapewnieniu sobie nieśmiertelności, powinni przejąć się tą głęboką i szlachetną myślą, że przez Rzeczypospolitą należy

rozumieć coś, czemu warto całkowicie się oddać i poświęcić”; „narodziliśmy się nie dla samych siebie, lecz dla ojczyzny. Nie jest obywatelem państwa ten, kto żyje tylko dla siebie, chociaż z trudem da się powiedzieć o kimś, że żyje dla siebie, jeśli nie żyje dla nikogo innego”; „Prawdziwych mężczyzn nam potrzeba, a nie nicponi, nie mętów społecznych. Dajcie ojczyźnie Polaków, nie pacholków, to jest dajcie ludzi silnych odważnych, zdolnych do wielkich wysiłków, zaprawionych do walki, przygotowanych do brania udziału w naradach”. W pismach Ojca Papczyńskiego można znaleźć jeszcze wiele innych, bardzo mocnych i znaczących tekstów na temat umiłowania Rzeczypospolitej oraz roli i zadań jej obywateli. (...).

Senat Rzeczypospolitej polskiej uznaje Błogosławionego Ojca Stanisława Papczyńskiego za godny naśladowania wzór Polaka oddanego sprawom Ojczyzny. Aktualność Jego moralnego i obywatelskiego nauczania uzasadnia przybliżenie Postaci Ojca Stanisława współczesnemu pokoleniu Polaków, a w szczególności młodzieży. Senat apeluje do środowisk oświatowych o popularyzację postaci i dokonań Błogosławionego.

Marszałek Senatu: B Borusewicz.

*Uchwała Senatu RP ogłoszona w Monitorze Polskim
nr 28/2011 poz.305*

Święty Andrzej Bobola – droga do Polski

W numerze 20 Tygodnika Salwatorskiego przypomniałem postać Świętego oraz wędrówkę Jego relikwii z miejsca kaźni aż do Rzymu gdzie w święto Zmartwychwstania Pańskiego 17 kwietnia 1938 roku papież Pius XI kanonizował go. Zgodnie z Jego decyzją relikwie Świętego miały powrócić do Polski, do Warszawy. Po ich odbiór, do Rzymu przyjechała studwudziestopięć osobowa pielgrzymka. W dniu 8 czerwca 1938 roku, po wspaniałej uroczystości pożegnania, specjalnym pociągiem, rozpoczęła się droga powrotna. Trasa wiodła przez Lublanę, Budapeszt, Bratysławę i Ostrawę. Wszędzie gdzie przejeżdżał pociąg z czcią i entuzjazmem witały go tłumy. Granice Polski przekroczył 11 czerwca w Zebrzydowicach.

W tryumfalnym pochodzie przez Dziedzice, Oświęcim, Kraków, Katowice, Łódź, Kalisz i Poznań, 17 czerwca relikwie dotarły do Warszawy. Powitane zostały przez biskupów, przedstawicieli sejmu, senatu, rządu i wojska. Prezydent Ignacy Mościcki udekorował trumnę z relikwiami swoim Krzyżem Niepodległości z Mieczami. Przez trzy dni była wystawiona w archikatedrze Św. Jana, gdzie tysiące ludzi oddawało hołd relikwiom Męczennika. Do kaplicy Jezuitów na ulicy Rakowieckiej zostały uroczystie przewiezione

20 czerwca 1938 roku. Jednak nie było im dane pozostać długo w tym miejscu. Wybuch wojny, oblężenie Warszawy, uszkodzenie kaplicy i trumny z relikwiami spowodowały przeniesienie jej do kościoła jezuitów na Starym Mieście na ulicy Świętojańskiej. W czasie powstania przeniesiono ją do kościoła Św. Jacka na ul. Freta skąd zaraz po zakończeniu działań wojennych 7 lutego 1945 roku powróciła do kaplicy na Rakowieckiej.

W 1953 roku powstała parafia pod wezwaniem Św. Andrzeja Boboli i umieszczono tam Wydział Teologiczny Bobolanum. W 1957 roku trzechsetletnią rocznicę śmierci Świętego obchodzono uroczystie w Warszawie i Rzymie. Podczas uroczystości rzymskich papież Pius XII, 16 maja ogłosił encyklikę: „INVICTUS

ATHLETAE CHRISTI- Niezwyciężony bohater Chrystusa” sławiącą heroizm wiary Św. Andrzeja. Akt ten połączył z nałożeniem kapelusza kardynalskiego ks. prymasowi Stefanowi Wyszyńskiemu. W Encyklice papież przedstawia życie i męczeństwo Świętego i apeluje „żeby wreszcie zapanował wśród wszystkich narodów upragniony pokój i żeby święte prawa oraz zadania Kościoła, które prawdziwemu dobru ludzkiego społeczeństwa jak najbardziej służyć znalazły u wszystkich należne uznanie i na prawej drodze wszędzie a szczęśliwie weszły w życie.”

W 1980 roku jezuici uzyskali pozwolenie na budowę na Rakowieckiej nowego kościoła Sanktuarium Świętego Andrzeja Boboli. Kamień węgielny z Janowa Podlaskiego poświęcił w Rzymie Święty Jan Paweł II 15 października tegoż roku. Budowa została zakończona 1989 roku. W nowo wybudowanym obiekcie znalazło też pomieszczenie Muzeum poświęcone życiu i działalności świętego Patrona. 24 listopada 1991 w podczas uroczystości

czterechsetnej rocznicy urodzin Świętego Kardynał Józef Glemp dokonał konsekracji Sanktuarium.

Dekretem Stolicy Apostolskiej z 14 kwietnia 1992 roku Święty Andrzej został uznany za Patrona Metropolii Warszawskiej

W kwietniu 2002 roku Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów nadała Świętemu tytuł drugorzędnego Patrona Polski. W Liście Pastorskim ogłoszonym z tej okazji Święty Andrzej uznany został za „

patrona ewangelizacji w trudnych czasach”. Podczas uroczystości 16 maja 2002 roku został ogłoszony przez kardynała Józefa Glempa Patronem Polski dołączając do Świętych męczenników Wojciecha i Stanisława oraz Świętego Stanisława Kostki patronującemu także młodzieży. Sanktuarium Świętego Andrzeja Boboli decyzją

Konferencji Episkopatu Polski z dnia 16 maja 2008 roku uznane zostało Sanktuarium Narodowym.

Andrzej Skrzyński

Wiadomości z naszej parafii

Zakończenie prac remontowych na Cmentarzu Salwatorskim

W ubiegłym tygodniu dobiegła końca jedna z zaplanowanych przez Księdza Proboszcza Stanisława Sudolę i Radę Duszpasterską na bieżący rok inwestycji. Została przeprowadzona renowacja części ogrodzenia cmentarza z południowej i zachodniej strony o łącznej długości około 450 metrów. Zakres prac obejmował:

- wykarczowanie drzew i krzewów oraz uporządkowanie terenu wzdłuż ogrodzenia,
- mechaniczne oczyszczenie krat i słupków,
- uzupełnienie brakujących i naprawa uszkodzonych elementów,
- położenie farby podkładowej,
- dwukrotne malowanie krat i słupków.

Wykonawcą prac była Firma Remontowo-Budowlana Pana Mariusza Dziekana.

Głównym fundatorem wykonanych prac był nasz parafianin Pan Stanisław Ziętek.

zdjęcia A. Skrzyński

"Wizyta Lajkonika"

We czwartek 2 czerwca do Parafii zawitał tradycyjnie Zwierzyniecki Konik. Zebrał haracz, zatańczył z dziećmi i powędrował buławą uszczęśliwiać licznie zgromadzonych turystów i mieszkańców miasta.

fol. S. Malik

Św. Antoni Padewski, prezbiter, Doktor Kościoła

Św. Antoni z Padwy to jeden z najbardziej popularnych świętych w Kościele katolickim, wielki kaznodzieja i patron ubogich. Wierni otaczają miłością obrazy i figury przedstawiające go z lilią, symbolem czystości, albo z Dzieciątkiem Jezus na ręku - na pamiątkę cudownego objawienia, o którym mówią źródła pisane. Całe jego przepowiadanie było nieustannym i nieustrudzonym głoszeniem Ewangelii. Głoszeniem prawdziwym, odważnym, przejrzystym: «Jeśli głosisz Jezusa, On przemienia twarde serca; jeśli Go wzywasz, osładza gorzkie pokusy; jeśli o Nim myślisz, oświeca ci serce; jeśli Go czytasz, syci twój umysł» (*Sermones dominicales et festivi* III, s. 59).

Na portugalskiej ziemi

Urodził się ok. 1195 roku w Lizbonie, w Portugalii. Na chrzcie św. otrzymał imię Ferdynand (co oznacza „odważny w pokoju”). Jego ojcem był należący do szlacheckiego rodu, królewski rycerz Marcin Bulonne. Pomiędzy 15 a 20 rokiem życia Ferdynand wstąpił do kanoników regularnych św. Augustyna. Przebywał najpierw w klasztorze św. Wincentego w Lizbonie, a następnie Świętego Krzyża w Coimbrze, słynnym portugalskim ośrodku

kulturalnym. Z zainteresowaniem i zaangażowaniem oddawał się studiowaniu Biblii oraz ojców Kościoła; w roku 1219 otrzymał święcenia kapłańskie.

O franciszkanach po raz pierwszy usłyszał podczas uroczystości pogrzebowych pięciu braci w Coimbrze, zamordowanych przez mahometan w Maroku. Zafascynowany wspólnotą Biedaczyny z Asyżu, za zgodą przełożonego, wstąpił do zgromadzenia franciszkanów i wkrótce, jako Antoni, z bratem Filipem udali się statkiem do Afryki, aby tam ewangelizować mahometan, a jeśli to będzie konieczne, przyjąć palmę męczeństwa. Jednak ciężka choroba Antoniego nie pozwoliła braciom pozostać w Maroku i postanowili powrócić do ojczyzny. Podczas podróży statkiem rozszalała się burza i cudem ocaleni rozbitkowie trafili na Sycylię do małego klasztoru niedaleko Messyny. Stamtąd bracia udali się do Asyżu, aby w obecności św. Franciszka wziąć udział w kapitule generalnej franciszkanów.

W pielgrzymce po Italii i Francji

Po zakończeniu kapituły Antoni przyjął propozycję brata Gracjana, prowincjała franciszkanów w regionie Emilii i Romanii, który wyznaczył mu erem w Montepaolo. Czas tam spędzony Antoni wykorzystał na pogłębienie życia wewnętrznego i dla swoich studiów oraz udzielania pomocy duszpasterskiej i kaznodziejskiej. Sława jego kazań dotarła niebawem do brata Eliasza, następcy św. Franciszka, który ustanowił go generalnym kaznodzieją zakonu. Odtąd Antoni przemierzał miasta i wioski, nawołując do poprawy życia i pokuty. Dar wymowy, jego niezwykle obrazowy i plastyczny język, ascetyczna postawa, żar i towarzyszące mu cuda gromadziły przy nim tak wielkie tłumy, że musiał głosić kazania na placach lub okolicznych łąkach, gdyż żaden kościół nie mógł pomieścić słuchaczy. W latach 1225-1227 udał się z kazaniami do po-

łudniowej Francji, gdzie z całą mocą zwalczał szerzącą się tam herezję katarów (albigensów). Kiedy powrócił do Italii, na kapitule generalnej został wybrany prowincjałem regionu Emilii i Mediolanu.

W tym czasie napisał *Kazania niedzielne*. W roku 1228, jako prowincjał zakonu, udał się do Rzymu. Z tej okazji papież Grzegorz IX zaprosił go z okolicznościowym kazaniem. Wywarło ono na papieżu tak silne wrażenie, że nazwał Antoniego „Arką Testamentu”. Papież polecił mu wówczas, by wygłaszał kazania do pielgrzymów, którzy tłumnie przybywali do Rzymu.

Po powrocie do swojej prowincji Antoni udał się do Werony, gdzie władcą był znany z okrucieństw i tyranii, książę Ezelin III. Był on zwolennikiem cesarza i w sposób szczególnie okrutny mścił się na zwolennikach papieża. Do niego wtedy należała także Padwa. Antoni wiedział, że krytykując księcia naraża własne życie. Ku zdumieniu wszystkich tyran nie śmiał go tknąć i wypuścił cało. Antoni przemierzał miasta i wioski, nawołując do poprawy życia i pokuty.

Na początku XIII w., gdy rozwijały się miasta i rozkwitał handel, wzrastała też liczba osób niewrażliwych na potrzeby bliźnich. Z tego powodu Antoni wielokrotnie napominał wiernych, by myśleli o prawdziwym bogactwie, bogactwie serca, które sprawia, że człowiek staje się dobry i sprawiedliwy, pozwala gromadzić to, co jest skarbem w niebie. W kazaniach do wiernych wołał: «O bogacze, stańcie się przyjaciółmi (...) biednych, przyjmijcie ich do swoich domów: to oni, ubodzy, przyjmą was później do wiecznych mieszkań, gdzie panuje pokój ze swoim pięknem, ufność i bezpieczeństwo, obfitość i spokój wiecznej sytości».

„O, Panie, spraw abym żył i umarł w małym gnieździe ubóstwa i w wierze Twoich apostołów, i Twojego świętego Kościoła katolickiego” (św. Antoni”).

W 1230 roku, podczas kapituły generalnej, Antoni zrzekł się urzędu prowincjała i udał się do Padwy. W okresie Wielkiego Postu opanowało go tak wielkie pragnienie głoszenia kazań, że postanowił głosić je przez czterdzieści dni z rzędu. Jego słowa docierały do wszystkich: godził zwaśnionych i przywracał im miłość bratnią, sprawiał, że oddawano to, co zostało zabrane przez lichwę bądź przemoc. Wśród słuchaczy byli rzemieślnicy i profesorowie, duchowni i wieśniacy, młodzi i starzy.

Nie brakło jednak lekceważenia i obojętności na wołanie o nawrócenie i nie wszędzie przyjmowano go z gorącym przyjęciem. Jedna z kronik podaje, że gdy Antoni przybył do jakiejś miejscowości i rozpoczął kazanie, podburzeni mieszkańcy masowo opuścili wielkiego misjonarza.

Na wiosnę 1231 roku stan zdrowia Antoniego bardzo się pogorszył. Opadając z sił, zatrzymał się w klasztorze w Arcella, gdzie przy śpiewie *O gloriosa Virginum* w piątek wieczorem, 13 czerwca 1231 roku, oddał Bogu ducha mając zaledwie 36 lat.

Jego pogrzeb był wielką manifestacją. Pochowano go w Padwie w kościółku Matki Bożej. W niecały rok później, 30 maja 1232 roku, papież Grzegorz IX zaliczył go w poczet świętych. Był to nakrótszy proces kanonizacyjny w historii. O tak rychłej kanonizacji zadecydowały rozliczne cuda i łaski, jakich wierni doznawali na grobie Antoniego. Komisja papieska stwierdziła w tak krótkim czasie 5 uzdrowień z paraliżu, 7 wypadków przywrócenia niewidomym wzroku, 3 głuchym słuchu, 2 niemym mowy, uzdrowienie 2 epileptyków i 2 wypadki wskrzeszenia umarłych.

Kult św. Antoniego rozszedł się po całym świecie bardzo szybko. Grzegorz IX bullą *Cum iudicat* w 1233 roku wyznaczył dzień jego dorocznej pamiątki na 13 czerwca. Sykstus V w 1586 r. włączył jego święto do kalendarza powszechnego Kościoła. Na życzenie króla Hiszpanii Filipa V Innocenty XIII w roku 1722 ustanowił 13 czerwca świętem dla całej Hiszpanii i podległej jej wówczas Ameryki Południowej. W Padwie zainicjowano praktykę czczenia w każdy piątek śmierci św. Antoniego i we wtorek jego pogrzebu. W 1946 r. Pius XII ogłosił go doktorem Kościoła.

Św. Antoni Padewski jest patronem zakonów: franciszkanów, antoninek oraz wielu bractw; Padwy, Lizbony, Splitu; dzieci, górników, małżeństw, narzeczonych, położnic, ubogich, podróżnych, ludzi i rzeczy zaginionych. Na miejscu grobu św. Antoniego - Il Santo - wznosi się potężna bazylika, jedno z najbardziej popularnych sanktuariów w Europie.

Przeprowadzone w 1981 r. badania szczątków Świętego ustaliły, że miał 190 cm wzrostu, pociągłą twarz i ciemnobrązowe włosy. Na kolanach wykryto cienkie pęknięcia, spowodowane zapewne długim klękaniem.

Oprac. Emilia Mendel

Różności z przeszłości i teraźniejszości

12 czerwca

1667 – Jean-Baptiste Denys, nadworny lekarz króla Francji Ludwika XIV, przeprowadził pierwszą w historii transfuzji krwi.

1817 – Niemiec Karl Drais odbył pierwszą jazdę na skonstruowanym przez siebie drewnianym pierwowzorze roweru.

1901 – Rząd austriacki przyjął ustawę o budowie kanału łączącego Wisłę, Dunaj i Dniestr.

1930 – Wmurowano kamień węgielny pod budowę nowego gmachu Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie.

2003 – Wystartowała TV Trwam.

13 czerwca

1842 – Królowa brytyjska Wiktoria jako pierwsza głowa państwa odbyła podróż pociągiem.

1906 – W Krakowie założono Klub Sportowy Cracovia (jako Akademicki Klub Footballowy). Był pierwszy klub sportowy na terytorium obecnej Polski.

1911 – W Paryżu odbyła się premiera baletu Pietruszka Igora Strawinskiego.

1980 – Grażyna Rabsztyń ustanowiła w Warszawie rekord świata w biegu na 100 m przez płotki (12,36 s).

14 czerwca

1812 – Urodził się Antoni Patek, polski zegarmistrz, pionier przemysłowej produkcji zegarków, działacz emigracyjny (zm. 1877)

1845 – Otwarto pierwszy odcinek Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, pierwszej linii kolejowej w Królestwie Polskim.

1927 – Na paryskim Cmentarzu Montmartre ekshumowano szczątki Juliusza Słowackiego i na polecenie marszałka Józefa Piłsudskiego przewieziono je do Polski.

1958 – W Instytucie Badań Jądrowych w Świerku pod Warszawą (obecnie Instytut Energii Atomowej) uruchomiono pierwszy w Polsce doświadczalny reaktor jądrowy EWA.

1985 – We Wrocławiu otwarto ekspozycję Panoramy Racławickiej.

15 czerwca

1528 – W Toruniu otwarto mennicę królewską.

1914 – We Lwowie rozpoczęła się wystawa motorów drobnoprzemysłowych.

16 czerwca

1898 – W Krakowie odsłonięto pomnik Adama Mickiewicza.

1960 – Premiera dreszczowca Psychoza w reżyserii Alfreda Hitchcocka.

17 czerwca

1025 – Zmarł Bolesław I Chrobry, król Polski (ur. 967).

1501 – Zmarł Jan I Olbracht, król Polski (ur. 1459)

1696 – Zmarł Jan III Sobieski, król Polski (ur. 1629).

1834 – W Paryżu ukazał się pierwodruk Pana Tadeusza Adama Mickiewicza.

1885 – Do Nowego Jorku przybyła z Francji (we fragmentach) Statua Wolności.

1992 – W Warszawie otwarto pierwszą w kraju restaurację McDonald's.

2004 – Zmarł Jacek Kuroń, polski historyk, pedagog, polityk, działacz opozycji antykomunistycznej, minister pracy i pomocy społecznej (ur. 1934).

17 czerwca

1792 – Wojna polsko-rosyjska: zwycięstwo wojsk polskich w bitwie pod Zielenkami, po której król Stanisław August Poniatowski ustanowił Order Virtuti Militari, najwyższe polskie odznaczenie wojskowe.

1955 – Zmarł Aleksander Zelwerowicz, aktor, reżyser, dyrektor teatru, pedagog (ur. 1877).

Wybrała M. T. Michalska

Z serwisów informacyjnych

KRAKÓW według Felicji

Na placu św. Piotra było ok. 2,5 tys. czcicieli św. Papczyńskiego, w dniu jego kanonizacji. Ojciec Papczyński wstąpił do zakonu pijarów w wieku 23 lata. Nie mogąc się pogodzić z rozluźnieniem reguły i jej liberalizacją w tym czasie, chciał go zreformować. Ostatecznie, mając ponad 40 lat, założył Zgromadzenie Księżę Marianów, które dzisiaj posługuje w Polsce i na wszystkich kontynentach.

Oprócz o. Stanisława Papczyńskiego, papież Franciszek kanonizuje Marię Elżbietę Hesselblad ze Szwecji. Maria Elżbieta (Maria Elisabeth) Hesselblad urodziła się 4 czerwca 1870 w mieście Fåglavik w południowej Szwecji jako piąte z trzynastorga dzieci w rodzinie luteranckiej. Po zdobyciu wstępnego wykształcenia w duchu luteranizmu w swej ojczyźnie, w wieku 18 lat wyemigrowała do Stanów Zjednoczonych, aby pracując tam wesprzeć finansowo i materialnie rodzinę w kraju. Pracowała jako pielęgniarka w szpitalu im. Roosevelta w Nowym Jorku do 1904, mając na co dzień do czynienia z wielkim cierpieniem ludzkim, co jeszcze bardziej wyostrzyło jej ducha chrześcijańskiego.

Namalowany przez słynnego El Greca obraz "Ekstaza św. Franciszka" zostanie gruntownie zakonserwowany w krakowskim Muzeum Narodowym. Powstała ok. 1578 r. "Ekstaza św. Franciszka" to jedno z kilku najcenniejszych malowideł znajdujących się w zbiorach polskich. Jest przechowywane w Muzeum Diecezjalnym w Siedlcach. Malowidło odkryły w 1964 r. dwie młode historyczki sztuki z Instytutu Sztuki PAN: Izabella Galicka i Hanna Sygietyńska. W trakcie dalszych badań wysnuły przypuszczenie o autorstwie EL Greca. Potwierdziła to konserwacja obrazu w 1974 r., gdy odkryto oryginalny podpis malarza.

Za dwa tygodnie, od 24 do 26 czerwca, papież Franciszek odwiedzi Armenię. Ojciec Święty uda się z wizytą pokoju nie tylko do Armenii, ale za kilka miesięcy (30 września – 2 października) także do Gruzji i Azerbejdżanu. To dwa kraje sąsiadujące z Armenią, z którymi Ormianie nie ma dobrych relacji.

Ruszyły ćwiczenie wojskowe Anakonda, są to największe ćwiczenie wojskowe w Polsce po 1989 r.; tegoroczne, odbywające się po raz szósty, zaczną się we wtorek i potrwa do 17 czerwca. Weźmie w nim udział ok. 31 tys. żołnierzy, w tym 12 tys. z Polski. Będą obecne wojska z 18 państw NATO i pięciu państw partnerskich, wyposażone w 3 tys. pojazdów, 105 samolotów i śmigłowców oraz 12 okrętów.

Prezydent Niemiec Joachim Gauck oświadczył w poniedziałek, że nie będzie się ubiegał o ponowny wybór na najwyższy urząd w państwie. Jego pierwsza kadencja kończy się w marcu. 76-letni polityk uzasadnił swoją decyzję zaawansowanym wiekiem.

NBP zaprezentował nowy nominał - z Janem III Sobieskim. W obiegu znajdzie się w lutym 2017 r. To pierwszy nowy banknot od 1995 r. Wówczas średnia pensja wynosiła 800 zł, dziś przekracza 4 tys. zł. Na banknocie znalazł się wizerunek Jana III Sobieskiego, dzięki czemu zachowana została chronologiczna ciągłość serii "Władcy polscy". Wizerunek banknotu 500 zł zaprojektował Andrzej Heidrich, autor pozostałych polskich banknotów obiegowych o nominałach 10, 20, 50, 100 i 200 zł.

BYŁO:

- „Z owadami nigdy nie wie się”, to tytuł XVI Ogólnopolskich Dni Owada, zorganizowanych na Wydziale Biotechnologii i Ogrodnictwa. Atrakcją były świecące skorpiony czy obrazy ze skrzydeł motyli. Nie zabrakło też „owadziej kuchni” połączonej z degustacją dla odważnych. Kto miał ochotę na spotkanie z owadem oko w oko, mógł zwiedzić liczne wystawy m.in.: żywych owadów krajowych; pajęczaków egzotycznych; owadów drapieżnych. Prezentowane były także rośliny owadożerne z kolekcji Ogrodu Botanicznego UJ.

- Już po raz siedemnasty Kraków gościł osoby niepełnosprawne - XVII Tydzień Osób Niepełnosprawnych „Kocham Kraków z Wzajemnością”. Na Rynku swoje prace zaprezentowały warsztaty terapii zajęciowej i organizacje pozarządowe, artystyczny kunszt pokazały integracyjne zespoły teatralne, wokalne i taneczne z całej Małopolski. Inaugurację zakończy występ zespołu Kraków Street Band.

- „Mój przyjaciel Borys Niemców”, „Dom niemej kobiety”, „Melodia hałasu” i „Ikona” - to tytuły, które zwyciężyły w czterech głównych konkursach 56. Krakowskiego Festiwalu Filmowego, najstarszego filmowego festiwalu w Polsce i jednego z najstarszych w Europie. Historia imprezy sięga roku 1961. W tym roku widzowie obejrzyli 250 filmów z Polski i z całego świata.

JEST:

- Nie dość, że podkreślił tempo i teraz wraca do Krakowa co roku, to jeszcze przerzucił się z maja na czerwiec. Cóż to za wędrowiec? Festiwal Miłosa! Hasłem 5. Festiwalu (9-12 czerwca) jest tytuł wiersza Miłosa *Piesek przydrożny*. Spotkania z twórcami odbywają się w centrum festiwalowym w Pawilonie Józefa Czapskiego.

- 3-19 czerwca 2016 – Ogrodowo-Naukowo: zobaczymy ogródek roślin biblijnych Uniwersytetu Rolniczego i Ogród Roślin Leczniczych Collegium Medicum UJ, poznamy Tajemnice ogrodów wawelskich, a w Ogrodzie Doświadczeń sprawdzimy, dlaczego liście są zielone. Rekreacyjnie: pospacerujemy po winnicy i pasiece w Giebułtowie oraz po włoskim ogrodzie zamku Pieskowa Skała. Muzycznie: posłuchamy renesansowych madrygałów w Ogrodzie Botanicznym, jazzowych standardów w ogrodzie Muzeum im. E. Hutten-Czapskiego i nastrojowych ballad w ogrodzie Domu Józefa Mehoffera. Filmowo: weźmiemy udział w kostiumowym żywym obrazie inspirowanym słynną sceną nad stawem z ekranowych Nocy i dni (nenufary w roli głównej!). A to zaledwie wycinek tego, co oferuje nam X I Festiwal Święto Ogrodów.

- Sto lat temu w salach Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych po raz pierwszy pokazano sztukę legionową. Wiek później podobna wystawa zagościła w Muzeum Narodowym. U progu niepodległości artyści stawali się żołnierzami. Profesorowie Leon Wyczółkowski i Julian Fałat byli na froncie wołyńskim jako malarze wojenni. Portret Wyczółkowskiego w wojennych klimatach autorstwa Stefana Sonnenwenda promuje wystawę na plakatach. Na ekspozycji zgromadzono blisko 200 eksponatów z czasów od wymarszu 1 Kompanii Kadrowej z Oleandrów, po bunt II Brygady Legionów Polskich pod Rarańczą.

BĘDZIE:

- Kolejna edycja krakowskiego Święta Muzyki odbędzie się 25 czerwca. Cztery sceny, kilkudziesięciu wykonawców i wydarzenia towarzyszące dają łącznie ponad 24 godziny muzyki granej na żywo!

Opr. Felicja Niedzielska.

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

XI NIEDZIELA ZWYKŁA

12 VI 2016 r.

1. Nabożeństwo czerwcowe w niedzielę i w dni powszednie o godz. 18.30.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:

w poniedziałek – wspomnienie św. Antoniego z Padwy, kapłana i doktora Kościoła.

w wtorek – wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika. O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – wspomnienie bł. Jolanty, zakonnicy. Po mszy św. wieczornej nabożeństwo czerwcowe i nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w piątek – wspomnienie św. Alberta Chmielowskiego, zakonnika. Po mszy św. wieczornej nabożeństwo czerwcowe i koronka do Miłosierdzia Bożego.

3. Rada Duszpasterska, Akcja Katolicka, Wspólnota Żywego Różańca, Bractwo św. Anny, Ks. Proboszcz i Księża Współpracownicy Parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie zapraszają w dniu dzisiejszym na IV Parafialny Festyn Rodzinny do wspólnej, rodzinnej zabawy i wypoczynku na dziedzińcu klasztornym Sióstr Norbertanek od godz. 15.00. Szczegóły na plakacie wywieszonym w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salvatorskim.

4. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salvatorski.

5. W minionym tygodniu Miłosierny Bóg powołał z naszej wspólnoty parafialnej do wieczności ś. p.:

+ Janusz Gorzula – ul. Dunin Wąsowicza

+ Jerzy Koźbiał – ul. Prusa

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

Sala Nikodema

Od 1. Niedzieli Adwentu działa w naszej parafii nowa forma duszpasterstwa "Sala Nikodema". Jak kiedyś biblijny Nikodem przyszedł do Jezusa nocą, aby rozmawiać z Nim o ważnych sprawach, tak każdy może spotkać się z duszpasterzem naszej parafii, aby z nim porozmawiać, jeśli ma takie pragnienie. Ksiądz ma specjalny dyżur w salce "Pod Plebanią" w każdą niedzielę zaraz po Mszy św. wieczornej (tej o godz. 19). Nie twierdzimy, że wszystkie problemy rozwiążemy, ale może wspólnie, w dialogu, przy pomocy Ducha Świętego wypracujemy jakieś pomysły..

11. niedziela zwykła

(Łk 7,36 – 8,3)

Jedną z innowacji kulturowych, którą wprowadził Jezus była zmiana statusu kobiety. Zarówno w świecie grecko-rzymskim jak i w świecie żydowskim kobiety nie cieszyły się silną pozycją społeczną. Jezus podczas swojej działalności spotyka się także z kobietami i pokazuje, że są mają wielką wartość jako osoby. Wyczuła to także kobieta, która zbliżyła się do Niego, aby namaścić Mu stopy i wytrzeć je włosami. Uczucia, które jej towarzyszyły, to ból i miłość. Ból z powodu grzechów, a miłość z powodu osoby Jezusa, do którego mogła podejść i u którego mogła szukać ratunku. Miłość pokonała ból i grzech i możliwe było przebaczenie. Bo miłość pokonuje wszystko...

ks. Tomasz Gędlek

Parafialny Klub Seniora (otwarty dla wszystkich)

zaprasza na kolejne spotkanie czwartkowe,
16 czerwca o godz. 16.30 do ogrodów plebańskich (obok salki pod plebanią).

To ostatnie przedwakacyjne spotkanie klubowe. Kielbaski z grilla i inne przysmaki czekają. W programie pieśni i piosenki wszystkim znane.

Zapraszamy!

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Z „Dzienniczka św. Siostry Faustyny”: [Niech pokładają nadzieję w miłosierdziu Moim najwięksi grzesznicy. Oni mają prawo przed innymi do ufności w przepaść miłosierdzia Mojego. Córko Moja, pisz o Moim miłosierdziu dla dusz zgłąbionych. Rozkosz mi sprawiają dusze, które się odwołały do Mojego miłosierdzia. Takim duszom udzielam, łask ponad ich życzenia. Nie mogę karać, choćby ktoś był największym grzesznikiem, jeżeli on się odwołuje do Mejej litości, ale usprawiedliwiam go w niezgłąbionym i niezbadanym miłosierdziu Swoim. Napisz: nim przyjdę jako Sędzia sprawiedliwy, otwieram wpierw na oścież drzwi miłosierdzia Mojego. Kto nie chce przejść przez drzwi miłosierdzia, ten musi przejść przez drzwi sprawiedliwości Mojego...(Dz. 1146)]

Redakcja Tygodnika Salvatorskiego zaprasza

na spotkania redakcji

w każdy poniedziałek o godzinie 20.00 w sali "Pod Plebanią"

Zapraszamy krytyków i miłośników naszej gazetki. Prosimy o uwagi i propozycje.
Zainteresowani współpracą z redakcją jako autorzy tekstów są szczególnie miło widziani.

Lista sponsorów nagród fantowych podczas Parafialnego Festynu Rodzinnego

LP	SPONSOR	NAGRODY	ILOŚĆ
1.	Pracownia Cukiernicza - Stanisław Sarga, Prezes	Bony na porcje lodów	6 szt.
2.	Jerzy Pulchny	Obraz - Salwator	1 szt.
3.	Ks. Kanonik Antoni Sokołowski - Proboszcz Parafii w Proszowicach	5 drzewek - Dąb Bł. Józefa z Proszowic	5 szt.
4.	Grzegorz Cichy - Burmistrz Miasta i Gminy Proszowice	5 drzewek Królewska Lipa Jadwiga - formowana w kształcie warkocza	5 szt.
5.	Waldemar Bucki - Prezes Stowarzyszenia Proszowickich Hodowców Gołębi Rasowych i Drobnego Inwentarza	10 drzewek Promienna Wierzba św. Faustyny	10 szt.
6.	Zespół charytatywny, Bractwo św. Anny	Komplet garnków	3 szt.
7.	Krakowska Żegluga Pasażerska Małgorzata Morawiec, Dyrektor	Bilety dla rodziny - rejs	4 szt.
		Kolacja na statku /dla 2 rodzin/	2 szt.
8.	Firma Usługowo - Handlowa MADEC Mariola, Antoni Dec	Koce	4 szt.
9.	Biuro Handlowe - Hurtownia GALANTA Anna, Tadeusz Nowiński	Czajnik	1 szt.
		Wyciskacz do soków	1 szt.
		Ekspres do kawy	1 szt.
		Toster	1 szt.
		Opiekacz	1 szt.
		Grill	1 szt.
		Foremki do ciast	1 szt.
		Lodówka turystyczna	2 szt.
		Gofrownica	1 szt.
10.	Firma POLBAU Rozalia i Andrzej Duda - Prezes	Ekspres do kawy	1 szt.
		Komplet garnków	1 szt.
		Czajnik	1 szt.
		Gofrownice	4 szt.
		Grill	1 szt.
		Lodówka turystyczna	1 szt.
		Wyciskacz do soków	1 szt.
		Foremki do ciasta	1 szt.
		Toster	1 szt.
		Opiekacz	1 szt.
11.	Piekarnia - Cukiernia Jerzy Buczek, Prezes	Rowery	6 szt.
		Torty	5 szt.
12.	Spółeczny Instytut Wydawniczy Znak, Prezes Henryk Woźniakowski	Tablety	3 szt.
13.	Firma RAFIS, Prezes Stanisław Ziętek	Odkurzacze	2 szt.
		Kuchenki mikrofalowe	2 szt.
14.	Rada Duszpasterska	Pielgrzymka do Pragi	1 os.
15.	Żywy Różaniec	Robot kuchenny	1 szt.

Pan jest moim Pasterzem

Parafia Najświętszego Salvatora w Krakowie

zaprasza na:

PARAFIALNY FESTYN RODZINNY

12 czerwca 2016 (niedziela)

dziedziniec klasztoru Sióstr Norbertanek, ul. Kościuszki 88

- 15.00** Koronka do Miłosierdzia Bożego
16.00 Układy taneczne – Małgorzata i Agnieszka Krawczyk
17.00 „Na krakowską nutę” – występ zespołu ludowego z Proszowic
18.00 „BLASKI MIŁOŚCI” – Recital wokalny Ewy Warty-Śmietany
Małgorzata Westrych – fortepian
19.30 Losowanie nagród fantowych
Prowadzenie – Dominika Jamrozy

bufet zimny, gorący, konkursy dla dzieci,
wesołe miasteczko, dużo zabawy i uśmiechu

serdecznie zapraszamy

